

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ:

ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΗΦΩΝΟΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΑΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΡΙΣΗ:

... Έπειτα, ο Κύριος, πρόσταξε να του φέρουν τους Επτά Αιώνες της συστάσεως του κόσμου. Ο αρχιστράτηγος **Μιχαήλ** ανέλαβε την εκτέλεση κι αυτής της προσταγής. Γι' αυτό πήγε αμέσως στον οίκο της διαθήκης και τους έφερε. Ήταν σαν μεγάλα βιβλία και τα τοποθέτησε μπροστά στον Κριτή. Έπειτα στάθηκε παράμερα παρατηρώντας με ευλάβεια πως ξεφυλλίζει ο Κύριος την ιστορία των αιώνων.

Πήρε Εκείνος τον **πρώτο Αιώνα**, τον άνοιξε και διάβασε:

«Ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα, ένας Θεός σε τρία πρόσωπα. Από τον Πατέρα γεννήθηκε ο Υιός και δημιουργός των αιώνων. Διότι με τον Λόγο του Πατρός, τον Υιό, έγιναν οι Αιώνες, δημιουργήθηκαν οι ασώματες Δυνάμεις και στερεώθηκαν οι ουρανοί, η γη, τα καταχθόνια, η θάλασσα, οι ποταμοί και πάντα τα εν αυτοίς». Έπειτα διάβασε λίγο παρακάτω:

«Εικόνα του αόρατου Θεού είναι ο πρώτος άνθρωπος, ο Αδάμ, με τη γυναίκα του, την Εύα. Στον Αδάμ δόθηκε μια εντολή από τον παντοκράτορα Θεό και δημιουργό όλων των ορατών και αοράτων. Είναι ένας νόμος που πρέπει να τηρηθεί με κάθε ασφάλεια και ακρίβεια, ώστε να θυμάται τον δημιουργό του, και να μην ξεχνάει ότι υπάρχει Θεός από πάνω του». Πάλι προχώρησε λίγο:

«Παράβαση στην οποία υπέπεσε η εικόνα του Θεού από απάτη η μάλλον από απροσεξία και αμέλεια. Αμάρτησε ο άνθρωπος και διώχτηκε απ' τον παράδεισο με δίκαιη κρίση και απόφαση του Θεού. Δεν μπορεί να βρίσκεται μέσα σε τόσα αγαθά ο αχρείος παραβάτης!». Πιο κάτω διάβασε:

«Ο Κάιν ρίχτηκε στον Άβελ και τον σκότωσε, κατά την βουλή του διαβόλου. Οφείλει να καεί στη φωτιά της γέεννας, **γιατί έμεινε αμετανόητος**. Ενώ ο Άβελ θα ζήσει αιώνια».

Κατά τον ίδιο τρόπο ξεφύλλισε τα έξι βιβλία των Αιώνων. Πήρε τέλος τον **έβδομο** και διάβασε:

«**Η αρχή του εβδόμου Αιώνα σημαίνει το τέλος των αιώνων**. Αρχίζει να γενικεύεται η κακία, η πονηρία κι η ασπλαχνία. Οι άνθρωποι του έβδομου Αιώνα είναι πονηροί, φθονεροί, ψεύτες, με υποκριτική αγάπη, φίλαρχοι, υποδουλωμένοι στις σοδομικές αμαρτίες». Προχώρησε λίγο, κάτι διάβασε κι έστρεψε αμέσως θλιμμένο το βλέμμα του ψηλά, στήριξε το ένα χέρι στο γόνατο, με το άλλο σκέπασε το πρόσωπο και τα μάτια κι έμεινε συλλογισμένος σ' αυτή τη στάση ώρα πολλή. Σε λίγο ψιθύρισε:

«Αλήθεια τούτος ο έβδομος Αιώνας ξεπέρασε στην αδικία και την πονηρία όλους τους προηγούμενους». Διάβασε παρακάτω:

«Οι Έλληνες και τα είδωλά τους γκρεμίσθηκαν με το ξύλο, την λόγχη και τα καρφιά που έμπηξαν οι σταυρωτές στο ζωφόρο Σώμα μου». Σώπασε μερικές στιγμές και πάλι έσκυψε στο βιβλίο.

«Δώδεκα άρχοντες του Μεγάλου Βασιλέως, λευκοί σαν το φως, συντάραξαν τη θάλασσα, στόμωσαν θηρία, έπνιξαν τους νοητούς δράκοντες, φώτισαν τυφλούς, χόρτασαν πεινασμένους και φτώχεψαν πλουσίους. Ψάρεψαν πολλές νεκρωμένες ψυχές ξαναδίνοντάς τους ζωή. Μεγάλος ο μισθός τους!...». Κι έπειτα από λίγο:

«Εγώ ο Αγαπητός διάλεξα και μάρτυρες αθλοφόρους για χάρη μου. Η φιλία τους έφτασε ως τον Ουρανό και η αγάπη τους ως τον θρόνο μου! Ο πόθος τους ως την καρδιά μου και η λατρεία τους με φλογίζει δυνατά. Η δόξα και το κράτος μου είναι μαζί τους!...».

Αφού γύρισε αρκετά φύλλα, ψιθύρισε μ' ένα χαμόγελο ικανοποιήσεως:

«Ω πανέμορφη και πολύτιμη Νύμφη! Πόσοι αισχροί πάσχισαν να σε μολύνουν! Μα δεν πρόδωσες Εμένα το Νυμφίο σου!... Αμέτρητες αιρέσεις σε απείλησαν, αλλά η πέτρα που πάνω της είσαι θεμελιωμένη δεν σαλεύθηκε, γιατί πύλαι άδου ου κατισχύσουσιν αυτής».

Πιο κάτω ήταν γραμμένες όλες οι αμαρτίες των ανθρώπων, όσες βρήκε ο θάνατος να μην έχουν ξεπλυθεί στη μετάνοια. Κι ήταν τόσες πολλές, σαν την άμμο της θάλασσας!... Τις διάβασε ο Κύριος δυσαρεστημένος και κουνούσε το κεφάλι του αναστενάζοντας. Το αμέτρητο πλήθος των αγγέλων στεκόταν περίτρομο από το φόβο της δίκαιης οργής του Κριτού. Όταν ο Κύριος έφτασε στη μέση του Αιώνα αυτού, παρατήρησε:

«Τούτο το έσχατο βιβλίο είναι γεμάτο από τη δυσωδία των αμαρτιών, από τ' ανθρώπινα έργα, που είναι όλα ψεύτικα και βρωμερά: Φθόνιοι, φόνιοι, ψεύδη, έχθρες, μνησικακίες. **Φθάνει πια! Θα το σταματήσω στη μέση**. Να πάψει η κυριαρχία της αμαρτίας».

Και λέγοντας αυτά τα οργισμένα λόγια ο Κύριος, έδωσε στον αρχιστράτηγο **Μιχαήλ** το σύνθημα για την Κρίση...

(Σημείωση ΛΜΔ: Παρατηρούμε στα παραπάνω, ότι κατ' αρχάς τα βιβλία που ξεφυλλίζει ο Κύριος, δεν είναι σχετικά με τη χρονολόγηση της Εκκλησίας σε μεγάλους αιώνες (χιλιετηρίδες) από Αδάμ, αλλά ανεξάρτητα, και με τον έβδομο αιώνα να ξεκινάει από τα χρόνια της επί γης παρουσίας του Χριστού. Για τον λόγο αυτό, ο Κύριος διαβάζοντας τον 7^ο αιώνα, αναφέρεται στη Σταύρωσή Του και στο Αποστολικό έργο, ενώ αυτά σύμφωνα με τη χρονολόγηση της Εκκλησίας έγιναν την 6^η χιλιετηρίδα (6^ο αιώνα) από Αδάμ, και όχι τον 7^ο αιώνα. Εξ' άλλου σύμφωνα με τα εδώ λεγόμενα, η διακοπή του 7^{ου} αιώνα στη μέση δεν έγινε ακόμη, αν και πέρασαν 2 χιλιετηρίδες από την αρχή του! Αυτό σημαίνει ότι η επιπόλαιη άποψη, κάποιων σχολιαστών του οράματος, πως η μέση του έβδομου αιώνα είναι το 7.500, είναι αυθαίρετη, εκτός των άλλων και διότι το μέσο της 7^{ης} χιλιετίας, είναι το 6.500 και όχι το 7.500! Οι αιώνες εξ' άλλου του οράματος δεν είναι χρονολογικά ίσοι μεταξύ τους. Διότι αν ήσαν ίσοι,

τότε έπρεπε να έχουν περάσει τουλάχιστον: 2.000*5 αιώνες + 2.000= 12000 χρόνια από τον φόνο του Άβελ από τον Κάιν, ενώ η Εκκλησία μας δέχεται ότι πέρασαν, μέχρι το 1992, 7.500 χρόνια από Αδάμ.

Αυτή η χρονικά άνιση περιγραφή των αιώνων από το όραμα, δεν φαίνεται να βοηθάει στη διερεύνηση από χρονολογικής πλευράς. Πράγματι έτσι είναι, αν μείνουμε αποκλειστικά σ' αυτήν. Υπάρχει όμως μία αναφορά από τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, για το ποια ήταν η πιο διαδομένη άποψη των παλαιότερων Πατέρων στο πότε περίπου θα ερχόταν το τέλος του κόσμου. Λέγει λοιπόν ο άγιος, ότι οι Πατέρες, εκτός ενός, συμφωνούν πως το τέλος του κόσμου θα λάβει χώρα κατά τον όγδοο αιώνα, σύμφωνα με την χρονολόγηση της Εκκλησίας. Απορεί μάλιστα για τον άλλο Πατέρα, (άγιο Θεοφυλάκτο), που υποστηρίζει ότι ο κόσμος προβλέπεται να τελειώσει περί τον 10^ο αιώνα, σύμφωνα με την ίδια χρονολόγηση!

(ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΚΕΦ. Β', ΣΕΛ 496 «...Λοιπόν επειδή κατά τον όγδοον αιώνα, ήτοι κατά τας οκτώ χιλιάδας χρόνους από κτίσεως κόσμου, έχει να γένη η του κόσμου συντέλεια, καθώς είναι γνώμη τινών Πατέρων - Υποσημείωση 22, σελ. 497 - Παρά δε τω Θεοφυλάκτω δεν ηξεύρω πως γράφεται, ότι κατά τας δέκα χιλιάδας χρόνους». (Εδώ το “κατά” σημαίνει περίπου –ΛΜΔ). **Οσίου Νικοδήμου Αγιορείτου, “Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων”.** Έκδοσις Ορθ. Κυψέλη).

Πρέπει να λάβωμε υπ' όψιν ότι η αναφορά του Αγίου Νικοδήμου ενισχύεται και από νεώτερους Πατέρες, μεταξύ των οποίων ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, και ο Άγιος Καλλίνικος της Τσερνίκα Ρουμανίας, που αποδέχονται, ότι το τέλος του κόσμου θα έρθει κατά τον 8^ο αιώνα, δηλ. μέχρι το πολύ σε 500 χρόνια. Η θέση μάλιστα του Αγίου Θεοφυλάκτου, διευκρινίζει τα λόγια του Χριστού στο όραμα του Αγίου Νήφωνος, για τον τρέχοντα αιώνα, (7^ο κατά την αρίθμηση του οράματος), που τερματίζεται απότομα στη μέση.

Διότι ο 7^{ος} αιώνας του οράματος ξεκινάει από την γέννηση του Χριστού, πριν δύο χιλιάδες περ. χρόνια, και ίσως επρόκειτο να κρατήσει φυσιολογικά μέχρι (περίπου) και την 10^η χιλιετηρίδα από Αδάμ, κατά τη γνώμη του Αγίου Θεοφυλάκτου. Τώρα όμως η αμαρτία οδηγεί πολλούς στον Άδη, και ο Χριστός αποφασίζει να κόψει τον αιώνα αυτό, σύμφωνα με το όραμα, στη μέση. Επομένως το τέλος του κόσμου τοποθετείται πάλι μέσα στον 8^ο αιώνα από Αδάμ, δηλ. μέχρι το 2.500 μ.Χ. περίπου. Η ημέρα και η ώρα του τέλους έχουν κρατηθεί μυστικά από τους ανθρώπους και τους αγγέλους. Όμως όσο πλησιάζομε προς το τέλος, τόσο οι αποκαλύψεις πληθαίνουν, τόσο οι γνώσεις για τα γεγονότα που προαναγγέλλουν την συντέλεια αυξάνουν. –ΛΜΔ)

ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΣΦΡΑΓΙΣΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

(Οσίου Νικοδήμου Αγιορείτου, “Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων”): ...Λέγει λοιπόν ο απόστολος (Πέτρος), ότι ο Θεός ελύτρωσε τον Λώτ (ομού με την γυναίκα και τας δύο του θυγατέρας) και δεν κατέκαυσε αυτόν μαζί με τους Σοδομίτας. Διατί; επειδή και καθ' εκάστην ελυτείτο και επόνει η καρδιά του από την συναναστροφήν όπου είχε των ανόμων εκείνων και αρσενοκοιτών ανθρώπων. Διατί και με τους οφθαλμούς του και με τας ακοάς του ο δίκαιος και φιλόξενος άνθρωπος καθ' εκάστην ημέραν εβασάνιζε την δικαίαν ψυχήν του βλέπων και ακούων τα άνομα έργα των Σοδομιτών, και μάλιστα διά την θλίψιν εκείνην όπου εδοκίμασεν ο αιίδιμος, όταν επήγαν οι δύο άγγελοι προς αυτόν ως ξένοι άνθρωποι και τους εξενοδόχησεν. Οι δε Σοδομίται έδραμον και εζήτουν αυτούς διά να τους πορνεύσουν. Αυτός δέ αντιστάθη ανδρείως και δεν τους επαράδωκεν εις χείρας των. Όθεν επειδή και δεν αρέσκετο η καρδιά του εις τα παράνομα εργα των συγκατοίκων του, αλλά καθ' εκάστην ελυτείτο και ανεστέναζε δι' αυτά, διά τούτο και ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων.

Τούτο είναι ένα ζωντανόν παράδειγμα, το οποίον πρέπει να ενθυμούνται και να έχουν προ οφθαλμών πάντοτε, όσοι κατοικούν εις πόλεις, ή εις χωρία, ή εις μοναστήρια, ή εις άλλους τόπους. Διατί εάν αυτοί φυλάττουν μεν δικαιοσύνην και τας εντολάς του Θεού, δεν συναρέσκονται δε, εις τα κακά και παρανομίας όπου γίνονται εις τας πόλεις εκείνας, ή εις τα χωρία ή εις τα μοναστήρια, αλλά μάλιστα και λυπούνται δι' αυτάς και στενάζουν, **βέβαια διά την λύπην αυτήν και τους στεναγμούς, έχουν να ελευθερωθούν από την οργήν όπου μέλλει να πέμψη ο Θεός εις τας πόλεις, ή εις τα χωρία, ή εις τα μοναστήρια εκείνα, καθώς ηλευθέρωσε και τον Λώτ από την οργήν όπου έστειλεν εις τα Σόδομα.**

Τούτο ηθέλησε να φανερώση ο Θεός, και διά του προφήτου **Ιεζεκιήλ**, όταν έμελλε να αφανίση την πόλιν Ιερουσαλήμ. Επειδή αναγινώσκομεν ότι **έδωκε σημείον εις το μέτωπον** όλων εκείνων των δικαίων ανθρώπων, όπου ελυπόυντο και εστενάζον διά τας παρανομίας όπου εγίνοντο εις την πόλιν ταύτην και δεν συνηρέσκοντο εις αυτάς, και διά του σημείου αυτού τους ηλευθέρωσεν από την αιχμαλωσίαν και τον αφανισμόν της πόλεως εκείνης. «Καί δόξα Θεου του Ισραήλ ανέβη από των Χερουβίμ... και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδικότα τον ποδήρη... και είπε προς αυτόν δίελθε μέσην την Ιερουσαλήμ και **δος το σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων επί πάσαις ταις ανομίαις ταις γινομέναις εν μέσω αυτής**, και τούτοις (τοις βαστάζουσιν εν ταις χερσί πέλεκυν) είπεν ακούοντός μου: Πορεύεσθε οπίσω αυτού εις την πόλιν και κόπτετε και μη φείδεσθε τοις οφθαλμοίς υμών, και μη ελεήσητε πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νήπια και γυναίκας αποκτείνετε εις εξάλειψιν, **επί δε πάντας, εφ' ους εστί το σημείον, μη εγγίσσητε**» (Ιεζ. 9,3-6). **(Σήμερα, στην εποχή της Χάριτος, η ενεργός συμμετοχή των πιστών στα μυστήρια της Εκκλησίας προσφέρει τη μεγαλύτερη ασφάλεια –ΛΜΔ).**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ

(Συλλογή και σχόλια Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου -ΛΜΔ-)

από σελ. ως σελ.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΛΕΙΔΙ ΣΗΜΑΝΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΕΙΩΝ. **Απαραίτητα να διαβασθεί !!**

2. **ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ.** Προβλέπει τον «γενικό πόλεμο», τα γεγονότα της Κωνσταντινουπόλεως, τις εφευρέσεις, τι πρέπει να προσέξουμε, κλπ. Είναι ιδιαίτερα επίκαιρο επειδή "τα πακέτα" της Ε.Ε. και τα δάνεια, ο φόρος στα σπίτια και στα οικιακά ζώα είναι από τις αναγραφόμενες προειδοποιήσεις πριν τον Γενικό Πόλεμο. Μένει μόνο να ζητήσουν να μας πάρουν και στρατιώτες, "αλλά δεν θα προλάβουν"! Το κείμενο προέρχεται από διάφορα χειρόγραφα, με σχόλια έκδοσης Καντιώτη και ΛΜΔ.

1 - 10

3. **Ο ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ.** Από τον γέροντα Γεννάδιο από το Ρέθυμνο.

11 - 12

4. **ΚΑΤΑ ΤΟΥ «666» ΣΤΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ κλπ.** Από τον γ. Παΐσιο τον Αγιορείτη. Παρόλο που τα χρόνια του Αντιχρίστου είναι ακόμη πίσω, η αντίσταση στους προδρόμους του είναι πράξη ομολογίας και λεβεντιάς. Το σύστημα bar code δεν είναι από μόνο του κακό, όμως η χρήση του στο πρότυπο EAN 13 που χρησιμοποιείται στην Ευρώπη, και που συνήθως χάριν συντομίας ονομάζεται «666» επειδή περιέχει πάντα τρία εξάρια οδηγούς, δεν γίνεται τυχαία, όπως εξηγεί ο γέροντας Παΐσιος.

13 - 20

5. **ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΥ.** Μιλάνε για τα γεγονότα της Κων/λεως και τις διάδοχες καταστάσεις. Δεν είναι σίγουρο το πόσο καλά διατηρήθηκαν στο χρόνο, όμως το βασικό συμπέρασμα είναι, ότι μετά τα γεγονότα της Πόλης, και ιδιαίτερα μετά την επιδρομή των «βδελυρών εθνών», ο Αντίχριστος και το τέλος του κόσμου είναι πάρα πολύ κοντά.

21 - 29

6. **ΓΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΪΣΙΟ.** Διευκρινίσεις από τον Αγιορείτη γέροντα για το ζήτημα της Πόλης, την υφαλοκρηπίδα κλπ.

30 - 42

7. **ΟΠΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΝΙΗΛ, ΤΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΓΟΝΕΙΣ ΑΓΑΡΗΝΟΥΣ.** Ο κοιμώμενος Βασιλιάς, ομολογεί ο Δανιήλ, ότι διατηρείται ζωντανός κάπου κάτω από την Πόλη!

43 - 58

8. **ΧΡΗΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ.** Προφητεία Αγίου Ταρασίου, και μερικές με τον αρχαϊκό τίτλο «χρησμοί». Κάποια επιδέχεται παραμετρική, χρονολογική επίλυση.

59 - 62

9. **ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ, ΥΠΟ γ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΕΔΙΝΟΥ.** Θα βρείτε, εκτός των άλλων, προφητεία (σελ. 68) που επιδέχεται παραμετρική χρονολογική επίλυση.

63 - 95

10. **ΟΣΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΠΕΡΙ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ.**

96 - 105

11. **γ. ΙΩΣΗΦ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ, ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ**

106 - 113

12. **ΑΒΒΑ ΜΩΨΗ ΤΟΥ ΑΙΘΙΟΠΟΣ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΓΕΝΕΑΣ.**

114 - 115

13. **ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΧΑΗΛ (ΣΕΡΓΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ) ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ, ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΕΡΙ ΓΩΓ ΚΑΙ ΜΑΓΩΓ, ΠΕΡΙ ΑΡΜΑΓΕΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.** Πρόκειται για πολύ κατατοπιστικές αναφορές που δεν μας αφήνουν να εκτραπούμε σε πλανεμένες ερμηνείες, όπως αυτές που κυκλοφοράνε στη Δύση.
Τοποθετήθηκαν εδώ και ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ που φανερώνουν το γιατί **ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ** (ΜΙΑ ΠΡΟΒΑ ΠΟΥ ΟΜΩΣ ΘΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ), ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΣΥΧΝΑ ΤΟΝΙΖΕ Ο γ. ΠΑΪΣΙΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ, με σχόλια υπό Λ.Μ.Δ.

118 - 131

14. **ΟΙ ΑΙΩΝΕΣ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΗΦΩΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΝΗΣ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΔΗΜΟ ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΑΝΤΕΞΟΥΝ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ.**

132 - 133